

ਸ਼ਾਵਧਾਨ !

ਅੱਗੇ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਟਿੱਲੇ ਹਨ !

(4:32-5:14)

ਯਹੂਦਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੱਤਰੀ ਵਿਚ, ਬੁਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਰੰਗੀਨ ਫੋਟੋਆਂ ਵਿਖਾਈਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਵੱਲ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: ‘ਇਹ ਉਹ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬੇਧੜਕ ਖਾਂਦੇ ਪੀਂਦੇ ਹੋਏ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭੋਜਨਾਂ ਵਿਚ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਟਿੱਲੇ ਹਨ’¹ (ਆਇਤ 12)। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਤਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ‘ਪ੍ਰੇਮ ਭੋਜਨ’ ਸ਼ਬਦ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਵਿਚ ਭੋਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ² ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਦਾ ਸਾਂ ਇੱਥੇ ‘ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਟਿੱਲੇ’ ਖਾਣੇ ਵਿਚ ਆ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਕੋਲੀ ਵਿਚ ਕੁਝ ਰੋੜ੍ਹ³ ਆ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੈਮਬਰਗਰ ਵਿਚ ਹੱਡੀਆਂ ਸਣੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚਬਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮਿਸਾਲ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੇਲੋੜੀ ਹੈਰਾਨੀ ਵਧੀਆ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਖਾਣੇ ਦਾ ਸਵਾਦ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੁਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਸੰਗਤੀ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ!

‘ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਟਿੱਲੇ’ ਲਈ ਮੇਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਨਦਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਗਲਤ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਲੈਂਡਲਾਕਡ, ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਵਿਚ ਨਾ ਪਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਰਥ ਹੋਰ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਖੀਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇੱਥੇ ‘ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਟਿੱਲੇ’ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਤਹਿ ਦੇ ਕੁਝ ਹੇਠਾਂ ਦਿਆਂ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਪੱਥਰ ਜਹਾਜ਼ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਖਤਰਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਰੋਮੀ ਯਾਤਰਾ ਸਮੇਂ, ਉਹਦੇ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ‘ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਟਿੱਲਿਆਂ’ ਕਾਰਣ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ (27:41)। ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਅਣਗਿਣਤ ਜਹਾਜ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਟਿੱਲਿਆਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।⁴

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 4 ਦੇ ਆਖਰੀ ਅਤੇ 5 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਿਆਂ, ਯਹੂਦਾ 12 ਦਾ ਰੂਪਕ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਆਇਆ। 1 ਤੋਂ 3 ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਜਹਾਜ਼ ਬੜੇ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ⁵ ਅਧਿਆਇ 4 ਵਿਚ ਸਤਾਅ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਤੁਫ਼ਾਨ ਉੱਠਿਆ, ਪਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲੋਕ ਉਸ ਤੁਫ਼ਾਨ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲੇ ਸਨ। ਪਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅੱਗੇ ਅਧਿਆਇ 5 ਵਿਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਟਿੱਲਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰ ਸਕਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਸੀ!

ਅਸਮਾਨ ਸਾਫ਼ (4:32-37)

ਸਤਾਅ ਦੀ ਹਨ੍ਹੇਰੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਅਸਮਾਨ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਹਵਾ ਦੀ ਬਰਕਤ ਮਿਲੀ। 4:32-37 ਵਿਚ, ਲੂਕਾ ਨੇ 2:43-47 ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਪਿਆਰ, ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਉਦਾਰਤਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ। ਸਲੀਬ ਦੀ ਛਾਂ ਹੇਠ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇਕ ਹੋਣ (ਯੂਹੰਨਾ 17:20, 21)। ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦੁਆ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ: ⁶ ‘ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਇਕ ਮਨ ਅਤੇ ਇਕ ਜਾਨ ਸੀ’ ⁷ (ਆਇਤ 32)। ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਏ ਸ਼ਬਦ ‘ਮੰਡਲੀ’ ਦਾ ਮੂਲ ਅਰਥ ‘ਭੀੜ’ ਹੈ।⁸ ਵੇਖਣ ਵਿਚ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹੋਣਗੇ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕੋ ਸਨ। ਉਹ ਇਕ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ!

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵੱਜੋਂ ਕੁਰਬਾਨੀ ਭਰੀ ਉਦਾਰਤਾ ਮਿਲੀ:

... ਅਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ ਪਰ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵਿਚ ਭਾਈਵਾਲ ਸਨ ... । ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਘਾਟਾ ਨਾ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਕੇ ਵਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਲਿਆਉਂਦੇ। ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉੱਤੇ ਧਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਹ ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡ ਦਿੰਦੇ ਸਨ (ਆਇਤਾਂ 32-35)।

ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ‘ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕੰਗਾਲ ਨਾ ਰਹੇਗਾ,’ ਪਰ ਉਸ ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ਰਤ ਸੀ ਕਿ ‘ਜੇ ਕੇਵਲ ਤੁਸੀਂ ਮਨ ਲਾ ਕੇ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੋ’ (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 15:4, 5)। ਇਸਰਾਏਲੀ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਲੋਕ ਇਸ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹੇ। ਅਖੀਰ, ਰੂਹਾਨੀ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿਚ, ਖੁਦਾ ਦੇ ਲੋਕ ਉਹਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰਪਤ ਹੋਏ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਘਾਟਾ ਨਾ ਸੀ’!¹⁰ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਇਸ ਆਦਰਸ਼ ਸਥਿਤੀ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਅਣਗਿਣਤ ਸਮਾਜਾਂ ਦਾ ਟੀਚਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਗਰੀਬੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ‘ਉੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਵੇ।’ ਲੂਕਾ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਹੋਵੇਗਾ, ‘ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਲੋੜ ਉੱਥੇ ਮਸੀਹ ਵਾਲੇ ਮਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ਹੈ!’

ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਬਣ ਸਕੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ‘ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ।’ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਬੱਚਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ‘ਮੈਂ’¹¹ ਕਹਿਣਾ ਹੀ ਸਿੱਖਦਾ ਹੈ; ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ‘ਮੈਂ’ ਜਾਂ ਮੇਰਾ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਭੁਲਾਏ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ‘ਸਾਡੀ’ ਯਾਨੀ ਆਪਣੀ ਅਰਥਾਤ ਸਾਂਝੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਾਈਆਂ ਦੀ ਦੌਲਤ ਮੰਨਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ‘ਉਹਦੀ’ ਮੰਨਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੀ ਉਹ ਸਭ ਖੁਦਾ¹² ਅਤੇ ਉਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਉਹਦੇ ਰਖਵਾਲੇ ਸਨ। ਜੇ ਖੁਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਕੁਝ ਜਾਂ ਸਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਆਉਣਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ

ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹਰ ਮਸੀਹੀ ਨੇ ਫ਼ੌਰਨ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਮਿਲੇ ਪੈਸਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਫੰਡ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ।¹³ ਸਗੋਂ ਭਾਈਆਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਮੁਤਾਬਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚੀ ਸੀ। ਉਹ ਕੀ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।¹⁴ ਸ਼ਾਇਦ ਜਦੋਂ ਫੰਡ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਲੱਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੋ ਲੋੜਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਧਨ ਦੌਲਤ ਮੁਤਾਬਕ ਜਿੰਨਾ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ, ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਇੰਜ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿਚ ਖ਼ਾਸ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਦੋਂ ਤਕ ਲਿਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਣ ਜਦ ਤਕ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲਾ ਇਹ ਨਾ ਕਹਿ ਦੇਵੇ, ‘ਬੱਸ, ਹੁਣ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ!’¹⁵

ਤਰੀਕਾ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਣ, ਪਰ ‘ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ (ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ) ਨੂੰ ਵੇਚ ਕੇ, ਵਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਿਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਸਨ।’¹⁶ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਰਸੂਲ ਹੀ ਵੰਡਦੇ ਸਨ, (ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਕੰਮ ਦਾ ਬੋਝ ਵਧਣ ਲਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਪਈ, ਜਿਵੇਂ 6: 1-4 ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ।)

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਰਸੂਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਇਆ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਅਸੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ (5: 4), ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੰਜ ਕਰਨਾ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਵਾਸਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਕੇ ਸੀ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹਦਿਲੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੀ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਸਟੇਟ ਵਿਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ‘ਵੈਲਫੇਅਰ ਸਟੇਟ’ ਯਾਨੀ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਲਈ ਧਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਜੋਸ਼ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ।¹⁷ ਮੈਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਕੇ ਸਥਾਨਕ ਮੰਡਲੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨਾਸ ਹੋ ਰਹੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਭੇਜਣ ਲਈ ਮਦਦ ਕਰਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ!

ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵੰਡਣ ਦੇ ਇਸ ਵਿਰਤਾਂਤ ਨਾਲ ਹੀ ਆਇਤ 33 ਵੀਂ ਜੁੜਦੀ ਹੈ: ‘ਅਤੇ ਰਸੂਲ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਉੱਤੇ ਵੱਡੀ ਕਿਰਪਾ ਸੀ।’ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਆਇਤ ਫ਼ਾਲਤੂ ਲਗਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਨੂੰ ਆਇਤ 31 ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੇ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਇਤ ਇੱਥੇ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਦਿਲੀ ਦੇ ਫਲ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਮਿਲੀ। ਇੱਥੇ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸ਼ਬਦ ‘ਕਿਰਪਾ’ ਸ਼ਾਇਦ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ੀ¹⁸ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ 2: 47 ਵਿਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣਿਆਂ ਦੀ

ਦੇਖਭਾਲ ਦੇ ਕਾਰਣ ਗੈਰ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਐਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਏ ਕਿ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲੱਗੇ। ਜੋ ਮਸੀਹੀ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਹਨ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ; ਜੋ ਮਸੀਹੀ, ਉਹਦੇ ਵਰਗੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਰੁਕਾਵਟ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ!

ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹਦਿਲੀ ਦਾ ਆਖਰੀ ਢੰਗ ਦੱਸਣ ਬਾਅਦ ਲੂਕਾ ਨੇ ਇਕ ਖਾਸ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ:

ਯੂਸੁਫ਼ ਜਿਹ ਦਾ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਬਰਨਬਾਸ ਅਰਥਾਤ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਨਾਉਂ ਧਰਿਆ ਜਿਹੜਾ ਇਕ ਲੇਵੀ¹⁹ ਅਤੇ ਜਨਮ ਦਾ ਕੁਪਰੁਸੀ ਸੀ। ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਵੇਚ ਕੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਰੁਪਿਆ²⁰ ਲਿਆਂਦਾ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉੱਤੇ²¹ ਧਰਿਆ (ਆਇਤਾਂ 36, 37)।

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ‘‘ਲਘੂ ਪਾਤਰ’’ ਬਰਨਬਾਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਾਡੀ ਪਹਿਲੀ ਜਾਣ ਪਛਾਣ ਹੈ। ਬਰਨਬਾਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪੰਝੀ ਵਾਰ ਅਤੇ ਪੱਤਰੀਆਂ ਵਿਚ ਪੰਜ ਵਾਰ ਹੋਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਲੂਕਾ ਨੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ‘‘ਬਰਨਬਾਸ’’ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝਾਇਆ। ‘‘ਬਰ’’ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘‘ਦਾ ਪੁੱਤਰ।’’²² ‘‘ਬਰਨਬਾਸ’’ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘‘ਦਿਲੇਰੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’’ (ਅਰਥਾਤ ‘‘ਹੌਸਲੇ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’’ ਜਾਂ ‘‘ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’’²³ ਜਾਂ ‘‘ਉਪਦੇਸ਼ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’’²⁴)। ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਬਰਨਬਾਸ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ, ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਜਿਹੇ ਜਿਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਉਹੇ ਜਿਹੀ ਬਣੇ, ਬੜੇ ਯਤਨ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕ ਨਮੂਨਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ (11:23, 24)। ਪਰ ਬਹੁਤ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਦਲੇਰੀ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੇ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ‘ਚ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਉਹਦਾ ਨਾਂ ਬਰਨਬਾਸ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹੌਸਲਾ ਅਫ਼ਜ਼ਾਈ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਲੇਰ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਹਦਾ ਨਾਂ ਜਿਸ ਵੀ ਕਾਰਣ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਪੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਹੋਰ ‘‘ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ’’ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ!

ਲੂਕਾ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹਦਿਲੀ ਦੀ ਇਸੇ ਉਦਾਹਰਣ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਉਂ ਚੁਣਿਆ? ਸ਼ਾਇਦ ਉਹਨੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਸਾਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਖਾਸ ਥਾਂ ਮਿਲਣੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ਼ਾਇਦ ਬਰਨਬਾਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਦਾਨ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਫ਼ਰਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਲੂਕਾ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਲੇਵੀ ਸੀ, ਇਸ ਖਾਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ। ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਜਦ ਕਬੀਲਿਆਂ ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵੰਡੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਲੇਵੀ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਨੂੰ ਕਈ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚਰਾਗਾਹਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਹੈਕਲ ਤੋਂ ਹੋਣਾ ਸੀ)।²⁵ ਲੇਵੀ ਹੋਣ ਕਾਰਣ, ਸ਼ਾਇਦ ਬਰਨਬਾਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣਾ ਔਖਾ ਹੋਵੇ²⁶ ਉਹਦੇ ਲਈ ਛੱਡਣਾ ਵੀ ਔਖਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਲੂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਬਰਨਬਾਸ ਦਾ ਖਾਸ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦਾ ਜੋ ਵੀ ਕਾਰਣ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਇਆ ਉਸ ਵਿਚ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕੀਤੇ

ਉਹਦੇ ਦਾਨ ਦਾ, ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਦਾਨ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਹੈ।²⁷

ਝੁੱਝੇ ਹੋਏ ਦਿੱਲੇ (5:1-11)

ਕਲੀਸੀਆ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਵਡਿਆਈ ਪਾਉਂਦੀ, ਵਧਦੀ ਅਤੇ ਸੰਗਠਿਤ ਹੁੰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਲਈ ਇਹਨੂੰ ਸਹਿਣਾ ਔਖਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਉਹ ਇਸ ਵਿਚ ਫੁੱਟ ਪਾਉਣਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਘਟਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ! ਉਹ ਬਾਹਰੋਂ ਜ਼ੁਲਮ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹਨੇ ਇਹਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਲਾਲਚ ਰਾਹੀਂ ਇਹਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਸੀ।

ਤਾਂ²⁸ ਹਨੀਆ ਨਾਮੇ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤੀਵੀਂ ਸਫੀਰਾ ਨਾਲ ਰਲ ਕੇ ਮਿਲਖ ਵੇਚੀ।²⁹ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰੱਖ ਛੱਡਿਆ ਜੋ ਉਹ ਦੀ ਤੀਵੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਅਰ ਕੁਝ ਲਿਆ ਕੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉੱਤੇ ਧਰਿਆ (ਆਇਤਾਂ 1, 2)।

ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾ ਲਿਖਤ ਪਾਪ ਹਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫੀਰਾ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਐਸੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਪਾਪ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਪ ਤਾਂ ਸਭ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਰੋਮੀਆਂ 3:23)। ਪਰ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਪਾਪ ਸੀ।

ਆਦਮੀ ਦਾ ਨਾਂ ਹਨੀਆ ਸੀ ਜਿਹਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ‘ਯਹੋਵਾਹ ਕਿਰਪਾਲੂ ਰਿਹਾ ਹੈ।’ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ; ਛੇਤੀ ਹੀ ਉਹਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣ ਲੈਣਾ ਸੀ। ਉਹਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਨਾਂ ਸਫੀਰਾ ਸੀ। ਜਿਹਦਾ ਅਰਾਮੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਖੂਬਸੂਰਤ।’ ਉਹਦੀ ਸ਼ਕਲ ਸੋਹਣੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਉਹਦਾ ਦਿਲ ਸੋਹਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਪ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਫ਼ਾਇਦੇ ਵਾਸਤੇ ਵੇਚਣਾ ਵੀ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਸੀ)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਪ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਇਤ 4 ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਪ ਤਾਂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਕੀ ਹੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲੇ ਧਨ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਐਨੇ ਵਿਚ ਹੀ ਵੇਚੀ ਸੀ (ਆਇਤਾਂ 3, 8)।

ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਯੂਨਾਨੀ ਲੋਕ ਸਟੇਜ ਤੇ ਅਭਿਨੇਤਾ ਲਈ ‘ਕਪਟੀ’ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਨ।³⁰ ਉਸ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿਚ ਅਭਿਨੇਤਾ ਜਾਂ ਐਕਟਰ ਲੋਕ ਮੁਖੌਟਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ: ਕਮੇਡੀ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਹਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮੁਖੌਟੇ ਅਤੇ ਦੁਖਾਂਤ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਤਿਉੜੀ ਚੜ੍ਹੇ ਮੁਖੌਟੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਵਕਤ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ‘ਮੁਖੌਟਾ’ ਪਾਉਂਦਾ ਭਾਵ ਉਹ ਬਣਨ ਦਾ ਨਾਟਕ ਕਰਦਾ ਜੋ ਉਹ ਅਸਲ ‘ਚ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ‘ਕਪਟੀ’ ਅਖਵਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ (ਮੱਤੀ 23 ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਪਟੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ)।

ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਨਾ ਬਣ

ਸਕਣਾ ਕਪਟ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸਾਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਪਟ ਤਾਂ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਧੋਖਾ ਹੈ। ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫੀਰਾ ਨੇ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ‘‘ਏਕਾ ਕੀਤਾ’’ ਸੀ (ਆਇਤ 9)। ਕਪਟ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਾਪ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:26-29)।

ਲੂਕਾ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਨੇ ਪ੍ਰੇਰਿਆ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਲਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।³¹ ਬਰਨਬਾਸ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਾਨ ਕਰਕੇ ਉਹਨੂੰ ਖਾਸ ਪਛਾਣ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ (ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦੇ ਦਾਨ ਕਰਕੇ ਹੀ ਉਹਦਾ ਨਾਂ ‘‘ਬਰਨਬਾਸ’’ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ)। ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫੀਰਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵੀ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਹੀ ਵਡਿਆਈ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਰ ਰਿਚਰਡ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ‘‘ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਚਾਪਲੂਸੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਛੂਤ ਦੀ ਜਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।’’

ਜਦ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇਕ ਟੋਟਾ ਵੇਚਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਵਡਿਆਈ ਪਾਉਣ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਧਨ ਪ੍ਰਤੀ ਮੋਹ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਈ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 6:10)। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਚੰਗੀ ਕੀਮਤ ਮਿਲ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਲਾਲਚ ਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੂਰੇ ਪੈਸੇ ਦਾਨ ਵਿਚ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ: ਬਰਨਬਾਸ ਵਰਗੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇ ਉਹਦੇ ਵਰਗੀ ਵਡਿਆਈ ਮਿਲ ਜਾਵੇ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹੀ ਜਵਾਬ ਸੀ ਕਿ ਮਿਲੇ ਪੈਸਿਆਂ ਬਾਰੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਓਲੀਵਰ ਹੋਮਸ ਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ‘‘ਪਾਪ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਥਿਆਰ ਹਨ, ਝੂਠ ਉਹ ਦਸਤਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਹਰ ਹਥਿਆਰ ਵਿਚ ਫਿੱਟ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।’’

ਇਸ ਕਰਕੇ ਹਨਨੀਆ ਉਸ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ, ਉਹਦਾ ਥੈਲਾ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਉੱਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।³² (ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਵੀ ਢੇਰੀ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ!) ਮੰਡਲੀ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿੱਕੇ ਲੁੱਦਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਘੁਸਰਮੁਸਰ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾ ਕੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਕੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਉਹ ‘‘ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’’ ਜਾਂ ‘‘ਰਹਿਮ ਨਾਲ ਭਰਿਆ’’ ਨਾਮ ਦੇਣ!

ਰਸੂਲਾਂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੇ³³ ਉਹਨੇ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਨੂੰ ਠੀਕ ਠੀਕ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹਨੇ ਕੀ ਕੀ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਹਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਇੰਜ ਐਕਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ: ‘‘ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਸਫੀਰਾ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਨੇ ਐਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸੰਸਾਰਕ ਵਸਤਾਂ ਨਾਲ ਬਰਕਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜ਼ਰੂਰਤਵੰਦ ਭਾਈਆਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਬੜਾ ਸੁੱਖ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇਕ ਟੋਟਾ ਬੜੇ ਟਿਕਾਣੇ ਤੇ ਸੀ, ਪਰ ... (ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਰੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਕੱਲ ਅਸਾਂ ਉਹਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ।’’ ਬੜੀ ਹਲੀਮੀ ਨਾਲ ਇਕ ਸਰਧਾਲੂ ਵਾਂਗ ਉਹਨੇ ਉਹ ਪੈਸੇ ਪਤਰਸ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ‘ਚ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ, ‘‘ਅਤੇ ਜੇ ਪੈਸੇ ਉਸ ਤੋਂ ਮਿਲੇ, ਉਹ ਇਹ ਹਨ।’’ ਫਿਰ ਉਹਨੇ ਉਸ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਉਹ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੜੀ ਦੀਨਤਾ ਨਾਲ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਜਾਣਨ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਖੜਾ ਹੋ ਗਿਆ, ‘‘ਇਹ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਸਾਡੀ ਤੁੱਛ ਜਿਹੀ ਭੇਂਟ ਹੈ।’’ ਇਹਦੇ ਉਲਟ, ਉਹਦਾ ਕਪਟ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਤੇ ਉਹਨੂੰ

ਆਪਣੀ ਹੀ ਜਾਨ ਤੋਂ ਹੱਥ ਧੋਣਾ ਪਿਆ!

ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਹਨਨੀਆ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਸਮਾਇਆ ਜੋ ਤੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲੇਂ ਅਤੇ ਉਸ ਖੇਤ ਦੇ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਰੱਖ ਛੱਡੇਂ? ਜਦ ਤੀਕਰ ਉਹ ਤੇਰਾ ਰਿਹਾ, ਕੀ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਨਾ ਰਿਹਾ? ਅਰ ਜਾਂ ਵਿਚ ਗਿਆ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਵੱਸ ਵਿਚ ਨਾ ਸੀ? ਤੈਂ ਕਿਉਂ ਇਹ ਗੱਲ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸੋਚੀ? ਤੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 3, 4)।

1:24 ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ, ‘‘ਅੰਤਰਯਾਮੀ’’ ਹੈ (ਤੁਲਨਾ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:13)। ਯਿਸੂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਜਾਣ ਲੈਂਦਾ ਸੀ (ਮਰਕੁਸ 2:8)। ਹੁਣ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਹਨਨੀਆ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਬੁਰਾਈ³⁴ ਅਤੇ ਉਸ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਟਿੱਲੇ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਸੀ।

ਪਤਰਸ ਦੇ ਕਥਨ ਦੀਆਂ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ³⁵ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ‘‘ਪਾਉਣ’’ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਹਨਨੀਆ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਜਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਅਸੀਂ ‘‘ਉਹਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਪਾਇਆ’’ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਵੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਜਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ‘‘ਦੇ ਵੱਸ ਵਿਚ’’ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦਾ ਅਰਥ ਇੱਥੇ ਵੀ ‘‘ਦੇ ਵੱਸ ਵਿਚ’’ ਹੀ ਹੈ। ਹਨਨੀਆ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਉਹਦੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਵਿਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹਨਨੀਆ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਹਨਨੀਆ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ‘‘ਤੈਂ ਇਹ ਗੱਲ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਸੋਚੀ?’’ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਹਨਨੀਆ ਨੂੰ ਭਰਮਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਖ਼ੀਰ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਤਾਂ ਹਨਨੀਆ ਹੀ ਸੀ।³⁶ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਹਨਨੀਆ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿਚ ਇੰਜ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ‘‘ਬਰਨਬਾਸ ਵਾਂਗ ਤੇਰਾ ਨਾਂ ਵੀ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨ ਤੇ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ? ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ!’’ ਜੇ ਹਨਨੀਆ ਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ‘‘ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ!’’ ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਭੱਜ ਜਾਣਾ ਸੀ (ਯਾਕੂਬ 4:7)। ਇਹਦੇ ਉਲਟ ਹਨਨੀਆ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, ‘‘ਅੰਦਰ ਆ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸ!’’ ਫਿਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅੰਦਰ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸਮਾ ਗਿਆ। ਚੌਕਸ ਰਹੋ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਥਾਂ ਵੀ ਨਾ ਮਿਲੇ!³⁷

ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਜੋ ਪਤਰਸ ਦੇ ਕਥਨ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਵਿਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਈ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤੇ। ਜਾਇਦਾਦ ਓਸੇ ਦੇ ‘‘ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਵਿਚ’’ ਸੀ; ਹਨਨੀਆ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਹਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ! ਉਹਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਮਿਲੇ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਦੇਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਫੇਰ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ

ਕਿ ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫੀਰਾ ਦਾ ਪਾਪ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਛੱਡੇ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਪ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਧਨ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਰੱਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਝੂਠ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਲੈ ਆਏ ਹਨ।

ਤੀਜਾ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਹਨਨੀਆ ਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਇਆ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਤਾਂ ‘‘ਝੂਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਝੂਠ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ’’ (ਯੂਹੰਨਾ 8:44)। ਸ਼ੈਤਾਨ ਜਦ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਝੂਠ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਨਿੱਕਲੇਗਾ। ਪਰ, ਇੱਥੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਨਨੀਆ ਨੇ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ। ਆਇਤ 3 ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਨਨੀਆ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਅਤੇ ਆਇਤ 4 ਵਿਚ ਉਹਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਤੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ।’’ ਇੱਥੇ ਸ਼ਬਦਲੇਪ³⁸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਵੀ- ‘‘ਤੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਵੀ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ।’’ ਪਰ ਇੱਥੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਨਨੀਆ ਨੇ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ³⁹ ਜੋ ਹਨਨੀਆ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ‘‘ਝੂਠ’’ ਹੀ ਸਮਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹਨੂੰ ਇਹੀ ਲੱਗਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ... ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਨਾਲ ਹੀ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਰਸੂਲ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਸਨ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਹੈਕਲ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲ ਕੇ ਹਨਨੀਆ ਨੇ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਵੀ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਸੀ!

ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ ਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਪ ਖੁਦਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਅਸਰ ਪਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਪਵੇ; ਪਰ, ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਤੋਂ ਹੀ, ਪਾਪ ਉਸ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਬਗ਼ਾਵਤ ਹੈ!⁴⁰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖ ਲਓ। ਕੁਝ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਜਦ ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫੀਰਾ ਦੇ ਪਾਪ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਆਂਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।

ਹਨਨੀਆ ਨੂੰ ਕਹੋ ਪਤਰਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਟਿੱਪਣੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ: ਪਤਰਸ ਨੇ ਹਨਨੀਆ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਰਾਪ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਹਨਨੀਆ ਦੇ ਪਾਪ ਬਾਰੇ ਪਤਰਸ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀ, ਪਰ ਪਤਰਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹਦੇ ਬੋਲਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੋਇਆ ਉਸ ਨਾਲ ਪਤਰਸ ਆਪ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦੰਗ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਨਨੀਆ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦਿਆਂ ਸਾਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਪ੍ਰਾਣ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੁਣਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਡਰ ਲੱਗਾ। ਅਤੇ ਜੁਆਨਾਂ ਨੇ ਉੱਠ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਫ਼ਨਾਇਆ ਅਰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਦੱਬ ਦਿੱਤਾ (ਆਇਤਾਂ 5, 6)।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਟੀਕਾਕਾਰ ਦੰਦੀਆਂ ਪੀਹਣ, ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਵਾਲ ਖਿੱਚਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।⁴¹ ਕੁਝ ਰੋਲਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ‘‘ਇੰਜ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ! ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਤਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਬਣਾਈ ਗਈ!’’ ਕਈ ਲੋਕ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ‘‘ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾ ਅਰਥ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸੁਆਰਿਆ ਗਿਆ!’’ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹਨਨੀਆ ਮੌਕੇ ਤੇ ਹੀ ਮਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਹਦੀ ਮੌਤ ਪਤਰਸ ਦੀ ਸਾਫ਼ਗੋਈ ਕਾਰਣ

ਦਿਲ ਦੇ ਦੌਰੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਲਗਭਗ ਹਰ ਕੋਈ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। “ਉਸ ਵਿਚ ਅਜੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ!” ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ! ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਤਰਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ (?): “ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹਰੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਰਵਾਹੀ ਕਰਨ ਦਾ ਉਹਦਾ ਨਵਾਂ ਨਵਾਂ ਕੰਮ ਸੀ, ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਸਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਝੁੰਡ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਿਆਂ *ਹਲੀਮੀ* ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ!”

ਹਨਨੀਆ ਨਾਲ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਉਸ ਤੋਂ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝ ਆ ਜਾਣੀਆਂ ਚਹੀਦੀਆਂ ਹਨ:

(1) ਬਿਲਕੁਲ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਲੂਕਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ! ਜੇ ਉਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਲੂਕਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਭਰੋਸੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਉਹਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ!

(2) ਪਤਰਸ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ, ਉਹ *ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਆਤਮਾ* ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਾਲ ਕੀਤਾ! (ਪਤਰਸ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਗਲਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ [ਗਲਾਤੀਆਂ 2: 11-13], ਪਰ ਉਦੋਂ ਨਹੀਂ ਜਦ ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ।) 5: 1-11 ਦਾ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ ਹਨਨੀਆ ਜਾਂ ਸਫੀਰਾ ਜਾਂ ਪਤਰਸ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ *ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ* ਹੈ।

(3) ਪਤਰਸ ਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ *ਨੁਮਾਇੰਦੇ* ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਨਨੀਆਹ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਨਨੀਆ ਦਾ ਪਾਪ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ *ਖੁਦਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ* ਸੀ।

(4) ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਉਹ *ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ* ਨਿਆਂ ਸੀ।⁴² “ਪ੍ਰਾਣ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ” ਵਾਕਾਂਸ਼ ਨੂੰ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ “ਪ੍ਰਾਣ” ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਪਸਰਗ “ਬਾਹਰ” ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਬਦ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਇੱਕ ਵਾਰ 12:23 ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ,⁴³ ਜੋ ਹੈਰੋਦੇਸ ਤੇ ਪੈਣ ਵਾਲੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਹੈ: “ਉਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਇਕ ਦੂਤ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੀੜੇ ਪੈ ਕੇ ਮਰ ਗਿਆ।” “ਮਰ ਗਿਆ” ਓਸੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ 5:5 ਵਿਚ “ਪ੍ਰਾਣ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ।” ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਹਨਨੀਆ ਦੇ ਮਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, “ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੁਣਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਡਰ ਲੱਗਾ।” ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪੈਣ ਕਾਰਣ ਸਭ ਡਰ ਗਏ ਸਨ? ਨਹੀਂ। ਹਨਨੀਆ ਦੀ ਮੌਤ ਕਾਰਣ ਉਹ *ਖੁਦਾ* ਤੋਂ ਡਰਨ ਲੱਗੇ ਸਨ!⁴⁴ (ਜੇ ਲੋਕ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉੱਥੇ ਘਟਣ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ “ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ” ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 10 ਵਿਚ ਨਦਾਬ ਅਤੇ ਅਬੀਹੂ ਅਤੇ 2 ਸਮੂਏਲ 6 ਵਿਚ ਉਜ਼ਾਹ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 12 ਵਿਚ ਉਹਨੇ ਹੈਰੋਦੇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ!)

ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੀ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਹਨਨੀਆ ਨੂੰ ਤੌਬਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।⁴⁵ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਾਰਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।⁴⁶ ਪਰ ਮੈਂ ਐਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ *ਉਸ ਸਮੇਂ* ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਦੇ (ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੈਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ) ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ।

ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਵਿਚ, ਖੁਦਾ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ *ਪਾਪ ਨੂੰ ਬੜੀ*

ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਦ ਉਹਦੇ ਲੋਕ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਚਰਣ ਵਿਚ ਵੜ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਉਹਨੇ ਯਾਜਕਾਈ ਕਾਇਮ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਨਦਾਬ ਅਤੇ ਅਬੀਹੂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ (ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 10) ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਉਜ਼ਾਹ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਦ ਦਾਉਦ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਇਸਰਾਏਲੀ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੇਮ ਨੂੰ ਨਵਿਆ ਰਹੇ ਸਨ (2 ਸਮੂਏਲ 6)।

ਸ਼ਾਇਦ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 5 ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਅਕਾਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਜਦ ਇਸਰਾਏਲੀ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। 5:2 ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ‘‘ਰੱਖ ਛੱਡਿਆ’’ ਯਹੋਸ਼ੁਆ 7: 1 ਦੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਅਕਾਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੀਰੋ ਸ਼ਹਿਰ ਤੇ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਨੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਭ ਕੀਮਤੀ ਧਾਤਾਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਵਿਚ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਸ਼ਹਿਰ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਅਕਾਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਿਲੀਆਂ। ਉਹਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਵਾਰੀ ਆਉਣ ਤੇ, ਅਕਾਨ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਲਾਲਚ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ‘‘ਰੱਖ ਲਿਆ’’ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਹਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਉਹਨੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਬਾਅਦ ਤਾਂ ਮੁਸੀਬਤ ਆ ਪਈ। ਅਕਾਨ ਦੇ ਧੋਖੇ ਕਾਰਣ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਤੇ ਕਹਿਰ ਟੁੱਟ ਪਿਆ। ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਅੰਤ ਅਕਾਨ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਸ ਨਾਲ ਹੋਇਆ।⁴⁷ ਖੁਦਾ ਦੇ ਲੋਕ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਦਹਲੀਜ਼ ਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪ ਨੂੰ ਬੜੀ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਲੈਂਦਾ ਹੈ! ਚੌਦਾਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਜਦ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਵੇਂ ਲੋਕ ਮਸੀਹੀ ਯੁੱਗ ਦੀ ਦਹਲੀਜ਼ ਤੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹੀ ਸੱਚਾਈ ਸਮਝਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ!

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 5 ਦੇ ਦੁਖਾਂਤ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ‘‘ਅਤੇ ਜੁਆਨਾਂ ਨੇ⁴⁸ ਉੱਠ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਫ਼ਨਾਇਆ⁴⁹ ਅਰ ਬਾਹਰ ਲਿਜਾ ਕੇ ਦੱਬ ਦਿੱਤਾ’’ (ਆਇਤ 6)। ਵੇਦੀ ਚੌਂ ਨਿੱਕਲੀ ਅੱਗ ਵਿਚ ਭਸਮ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਰੀਤ ਦਾ ਨਾ ਹੋਣਾ⁵⁰ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਪਣ ਸਾਨੂੰ ਨਦਾਬ ਅਤੇ ਅਬੀਹੂ ਦੇ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਯਾਦ ਦੁਆਉਂਦਾ ਹੈ: ‘‘ਉਹ ਨੇੜੇ ਜਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁੜਤਿਆਂ ਸਣੇ ਡੇਰੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਚੁੱਕ ਲੈ ਗਏ’’ (ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 10:5)।⁵¹ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਹਨਨੀਆ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਐਨੀ ਛੇਤੀ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਓਸੇ ਦਿਨ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਜੇ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਵਿਚ ਛੇਤੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚ ਐਨੀ ਕਾਹਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਢੰਗ ਤੋਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਸਬਕ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੇ ਰੀਤ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਦਫ਼ਨਾਉਣਾ ਤਾਂ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਵਾਂਗ ਸੀ (ਯਿਰਮਿਯਾਹ 22: 19)।

ਦੁਖਾਂਤ ਖ਼ਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਸੀਨ ਤਾਂ ਅਜੇ ਬਾਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਚਾਲ ਵਿਚ ਸਫ਼ੀਰਾ ਵੀ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ। ‘‘ਤਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਦੀ ਤੀਵੀਂ ਇਹ ਵਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਣ ਕੇ ਅੰਦਰ ਆਈ’’ (ਆਇਤ 7)। ਸਫ਼ੀਰਾ, ਹਨਨੀਆ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ? ਸ਼ਾਇਦ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੁਖੀ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਹਨਨੀਆ ਨੇ ਹੀ ਰੱਖੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹਦੀ ਸਕੀਮ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੇ ਉਹ ਸਫ਼ੀਰਾ ਨੂੰ ਸੌਦੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਬਿਓਰਾ ਦੇ

ਦੇਵੇਗਾ। ਜਦ ਉਹ ਛੇਤੀ ਨਹੀਂ ਪਰਤਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਸੋਚਣ ਲੱਗੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹਦੇ ਦਾਨ ਲਈ ਉੱਥੇ ਤਿਉਹਾਰ ਵਰਗਾ ਮਹੌਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਹਨੂੰ ਆਉਣ ਵਿਚ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ। ਜਦ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਹੋਣ ਲੱਗੀ ਤਾਂ, ਉਹਨੂੰ ਫਿਕਰ ਹੋਣ ਲੱਗੀ (ਜਿਵੇਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਘਰ ਵਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਹੈ) ਅਤੇ ਉਹ ਵੇਖਣ ਆਈ ਕਿ ਉਹਦੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਿਚ ਦੇਰ ਕਿਉਂ ਹੋਈ।⁵²

ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਬੀਤਣ ਤੇ ਵੀ ਉਹਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ? ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾ ਦੱਸਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ⁵³ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਐਨੇ ਸਹਿਮ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ!⁵⁴ ਸ਼ਾਇਦ ਪਤਰਸ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸਫ਼ੀਰਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਸੁਧਾਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋ ਸਕੇ।⁵⁵ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਉਹਨੂੰ ਹੈਰਾਨਗੀ ਤਾਂ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਿਆਂ ਉਹਨੂੰ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਉਹਨੇ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਸਨ, ਕੀ ਕਿਹਾ? ਉਹਨੇ ਕੁਝ ਇੰਜ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ: ‘‘ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ? ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਹੋ ਗਏ ਨੇ ਹਨੀਆਂ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਨਿੱਕਲਿਆਂ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਫਿਕਰ ਹੋਣ ਲੱਗੀ ਹੈ।’’ ਉਹਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਹਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ‘‘ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਆਖਿਆ⁵⁶ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ, ਤੁਸਾਂ ਉਹ ਖੇਤ⁵⁷ ਐਨੇ ਹੀ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ?’’⁵⁸ (ਆਇਤ 8)। ਉਹਨੇ ਧਨ ਦੇ ਉਸ ਢੇਰ ਵੱਲ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਉਹਦੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੇ ਸਫ਼ੀਰਾ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਹੈਰਾਨੀ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ! ਉਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਲਟਾ ਉਹਦੇ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਦਾਨ ਬਾਰੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਗਿੱਛ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਈ ਹੈ! ਮੇਰੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਉਹਦਾ ਦਿਲ ਜ਼ੋਰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਧੜਕਣ ਲਗ ਪਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇਹ ਸੋਚ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ‘‘ਕੁਝ ਤਾਂ ਗੜਬੜ ਹੈ!’’ ਉਹਨੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਵੇਖ ਕੇ ਕੁਝ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਘੂਰਦਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪਾਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਤੌਬਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹੇਰਾ ਫ਼ੇਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (8:22; 1 ਯੂਹੰਨਾ 1:9), ਪਰ ਆਕੜ ਕਾਰਣ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ। ਉਹਨੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ‘‘ਹਾਂ ਐਨੇ ਹੀ ਨੂੰ’’ (ਆਇਤ 8)।

ਪਤਰਸ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦ ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਕਿਉਂ ਤੁਸਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪਰਤਾਉਣ⁵⁹ ਲਈ ਏਕਾ ਕੀਤਾ?’’⁶⁰ (ਆਇਤ 9)। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ‘‘ਪਰਤਾਉਣ’’ ਦੀ ਹਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸਫ਼ੀਰਾ ਦੀ ਕੋਈ ਨੀਯਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨਾ ਦਾ ਮਕਸਦ ਤਾਂ ਇੱਜ਼ਤ, ਜੱਫੀਆਂ ਅਤੇ ਪਿੱਠ ਤੇ ਕੁਝ ਥਾਪੀਆਂ ਲੈਣਾ ਸੀ। ਪਰ ਪਤਰਸ ਨੇ ਸਫ਼ੀਰਾ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਇਸ ਵਿਹਾਰ ਨਾਲ ‘‘ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰਤਾਉਣ’’ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ!

ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਪਰਤਾਉਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਜੋ ਬਾਰ ਬਾਰ ਆਪਣੀ ਲਾਲਸਾ, ਹੁਕਮ-ਅਦੂਲੀ ਅਤੇ ਢੀਠਪੁਣੇ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸਬਰ ਦੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਲੈਂਦੇ ਸਨ (ਕੂਚ 17:2; ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 6:16)। ਘਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਲੈ ਲਓ, ਇਕ ਜ਼ਿੱਦੀ ਬੱਚੇ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਬਰ ਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ!

ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਪਰਤਾਉਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਪਰਖਣਾ ਹੈ ਯਾਨੀ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ ਕੀ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ ਵੀ। ਯਿਸੂ ਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਵੇਲੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੈਕਲ ਦੇ ਕਿੰਗਰੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਉਹਨੂੰ ਹੱਥਾਂ ਤੇ ਚੁੱਕ ਲੈਣਗੇ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇੱਥੇ ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 6:16 'ਚੋਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ 'ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਨਾ ਪਰਤਾ' (ਮੱਤੀ 4:7)। ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਲਈ ਉਹਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਸ ਤੇ ਭਰੋਸੇ ਵਿਚ ਕਮੀ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।⁶¹

ਪਤਰਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਨਨੀਆ ਦਾ ਪਾਪ ਕਿੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਉਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਪ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲੇ। ਟੀਕਾਕਾਰ ਲੂਈਸ ਫੋਸਟਰ ਨੇ NIV ਸਟਡੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ:

ਜੇ ਪਾਪ ਦੇ ਇਸ ਕਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਨਤੀਜੇ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਸ ਹੇਰਾਫ਼ੋਰੀ ਬਾਰੇ ਕਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਨਤੀਜੇ ਹੋਣੇ ਸਨ।⁶² ਇਸ ਤੋਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਬੇਈਮਾਨੀ ਫ਼ਲਦਾਇਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਨਿਚੋੜ ਨਿੱਕਲਦਾ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕੀ ਧੋਖਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਅਜਿਹੇ ਕਪਟ ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੋਣੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫ਼ੀਰਾ ਦਾ ਬੁਠ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਟਿੱਲਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਵਜਾਤ ਕਲੀਸੀਆ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਪੈ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਤੇ ਸਵਾਲੀਆ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਸੱਖਣੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ!

ਪਰ, ਖੁਦਾ ਨੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾ ਚੱਲ ਸਕੇ। ਸਫ਼ੀਰਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਵੇਖ ਤੇਰੇ ਪਤੀ ਦੇ ਦੱਬਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਹਨ'⁶³ ਅਤੇ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ' (ਆਇਤ 9)! ਇਕ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਕ ਝਟਕਾ! ਉਹ ਮਰਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਹਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹੀ ਭਿਆਨਕ ਸਜ਼ਾ ਉਹਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਸੀ!⁶⁴

ਇਸ ਵਾਰ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ (ਆਖ਼ਰ, ਉਸ ਤੇ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਅਸਰ ਜੁ ਸੀ⁶⁵), ਪਰ ਮੈਂ ਫ਼ੇਰ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ

ਇਸ ਵਾਰ ਵੀ ਸਫ਼ੀਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਪਤਰਸ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਹੋਈ।

ਉਹ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਕੋਲ ਡਿੱਗ ਪਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ।⁶⁶ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੁਆਨਾਂ ਨੇ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮੋਈ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਭਰਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਦੱਬ ਦਿੱਤਾ। ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਡਰ ਲੱਗਾ (ਆਇਤਾਂ 10, 11)।

ਲੂਕਾ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਡਰ ਲੱਗਾ।’ ਅਸਲ ‘ਚ ਲੂਕਾ ਨੇ ਡਰ ਬਾਰੇ ਦੋ ਵਾਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤੇ ਉਹਦੇ ਪਾਠਕ ਖੁੰਝ ਨਾ ਜਾਣ (ਆਇਤਾਂ 5, 11)! ਖ਼ੁਦਾ ਪਾਪ ਨੂੰ ਬੜੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਧੋਖਾ ਨਾ ਖਾਓ, ਤੁਸੀਂ ਖ਼ੁਦਾ ਨੂੰ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ’ (ਗਲਾਤੀਆਂ 6:7; ਫ਼ਿਲਿੱਪਸ ਟ੍ਰਾਂਸਲੇਸ਼ਨ)। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਭਸਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ!

ਲੂਕਾ ਨੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਛਾਏ ਖੌਫ਼ ਬਾਰੇ ਲਿਖਦਿਆਂ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ:⁶⁷ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ‘ਕਲੀਸੀਆ।’⁶⁸ ‘ਕਲੀਸੀਆ’ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਯੂਨਾਨੀ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸ਼ਬਦ *ਏਕਲੇਸੀਆ* ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਹਦਾ ਸ਼ਬਦੀ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਸੱਦੇ ਹੋਏ।’⁶⁹ ਯੂਨਾਨੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਸਭਾ (ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ: ਵੇਖੋ 19:32, 39, 41) ਨੂੰ *ਏਕਲੇਸੀਆ* ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਮਸੀਹੀਅਤ ਵਿਚ, *ਏਕਲੇਸੀਆ* ਨੂੰ ਖ਼ਾਸ ਦਰਜਾ ਮਿਲਿਆ: ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਖ਼ਾਸ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਸਬੰਧ ਲਈ ਸੌਂਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।⁷⁰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਸਭਾ ਸੱਦੇ ਹੋਇਆਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ (20:28) ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਖ਼ਾਸ ਥਾਂ ਤੇ ਸੱਦੇ ਹੋਇਆਂ ਲਈ (ਅਰਥਾਤ, ਕਿਸੇ ਮੰਡਲੀ ਲਈ; ਵੇਖੋ 8:1; 11:22; 13:1)।⁷¹

ਇੱਥੇ ‘ਕਲੀਸੀਆ’ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਲੂਕਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਨਸੀਹਤ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ; ਸਗੋਂ ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਇਕ ਮਿਸਾਲ ਬਣ ਗਿਆ! ਭਲਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਜੋ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਕੰਬਣੀ ਦੇ ਹਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸਫ਼ੀਰਾ ਦੀਆਂ ਗੁਮਨਾਮ ਕਬਰਾਂ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਆਖਰ, ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਉਸ ਜੋੜੀ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ‘ਵੱਡੇ’ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤਕ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਤਲ, ਚੋਰੀ, ਵਿਭਚਾਰ, ਮਤਵਾਲੇ ਪਣ ਜਾਂ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਲਤ ਆਦਿ ਦਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ⁷² ਵਿਚ ਬੂਠ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਬੋਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਚੰਗਾ ਜਾਣਨ ਜਿੰਨੇ ਉਹ ਅਸਲ ‘ਚ ਹੈ ਸਨ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਾਂਗਾ’-ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹਦੇ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਰੁਹਾਨੀ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿੰਨੇ ਅਸਲ ‘ਚ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਨਹੀਂ? ਕੀ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਵੀ ਆ ਗਏ?’

ਮੈਂ ਤਾਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖਣ ਜਾਵਾਂਗਾ!'' -ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਐਨਾ ਚੰਗਾ ਵਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿੰਨੇ ਅਸੀਂ ਅਸਲ 'ਚ ਹਾਂ ਨਹੀਂ?

ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫੀਰਾ ਦਾ ਪਾਪ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੰਦੇ ਬਾਰੇ ਬੁਠ ਬੋਲਿਆ। ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦਾ ਪੱਕਾ ਆਰਥਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੀ 'ਆਮਦਨੀ' ਮੁਤਾਬਕ ਚੰਦਾ ਦੇਵੇ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 16:2; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆ 9:6-13)। ਬੈਲੀ ਵਿਚ ਚੰਦਾ ਪਾ ਕੇ ਭਲਾ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ 'ਅਸੀਂ ਓਨਾਂ ਹੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿੰਨਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ?' ਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਚੰਦੇ ਬਾਰੇ ਬੁਠ ਬੋਲਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ? ⁷³

ਇਸ ਨੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਬੜੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਉਲਝਣ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਭਲਾ ਖੁਦਾ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਇੰਜ ਹੀ ਵਿਹਾਰ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 5 ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਜੇ ਇੰਜ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਭਵਨ ਦੇ ਤਹਿਖਾਨਿਆਂ ਵਿਚ ਮੁਰਦਾ ਘਰ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ, ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦਫਨਾਉਣ ਲਈ ਬੰਦੇ ਰੱਖਣੇ ਪੈਂਦੇ ਅਤੇ ਦਫਨਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਵਾਧੂ ਡੀਕਨਾਂ (ਸੇਵਕਾਂ) ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ!

ਅੱਜ ਖੁਦਾ ਪਾਪ ਨਾਲ ਉੱਜ ਵਿਹਾਰ ਨਾ ਵੀ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹਨੇ ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫੀਰਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਸੀ, ⁷⁴ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹਿਕ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਖੁਦਾ ਪਾਪ ਬਾਰੇ ਹੁਣ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ!

ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਹਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹਨੇ ਆਖਿਆ ਭਈ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਮੈਂ ਹੀ ਵੱਟਾ ਲਾਹਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੀ ਪਰਜਾ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਕਰੇਗਾ। ਜਿਉਂਦੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਪੈਣਾ ਭਿਆਨਕ ਗੱਲ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:30, 31)!

ਸੋ ... ਅਸੀਂ ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਭੈ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਉਹ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੀਏ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਮਨ ਭਾਵੇ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਭਸਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅੱਗ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:28, 29)।

ਅੱਗੇ ਪੂਰੀ ਰਫਤਾਰ ਨਾਲ ! (5:12-14)

ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫੀਰਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰਸਾਰਤ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ⁷⁵ ਕਾਰਣ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਕੁਝ ਆਗੂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮੁਤਾਬਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸੰਕੋਚ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫੀਰਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਲੋੜ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 5 ਅਧਿਆਇ ਕੋਈ ਆਦਰਸ਼ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 5 ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਦਕਿ

ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਮੰਡਲੀ ਨੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 18:15-17; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:4, 5)। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 5 ਵਿਚ ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫੀਰਾ ਨੂੰ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਹੱਥ ਧੋਣਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿਚ ਸਜ਼ਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਾਡੀ ਸੰਗਤੀ ਤੋਂ ਹੱਥ ਧੋਂਦਾ ਹੈ।⁷⁶ ਪਰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 5 ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਜੁਲਦੀਆਂ ਵੀ ਹਨ: ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਪਾਪ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪਾਪ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਫੈਲ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਅਤੇ ਫੈਲੇਗਾ)। ਤੌਬਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਬਚਾਅ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪੂਰੀ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਖਰੀ ਵਿਚਾਰ ਤੇ ਫੇਰ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ: ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਮਕਸਦ ਤਾਂ ਭਟਕ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:5), ਪਰ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋ ਪਾਏ ਤਾਂ? ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫੀਰਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਭਲਾ ਫਿਰ ਵੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਦੇਹ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਪ ਨੂੰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਖਲੋਤੇ ਹਾਂ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:1, 6, 7)।

ਇਹ ਸੰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵੱਧਣ ਤੋਂ ਝੱਟ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅਕਾਨ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਜਿੱਤ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫੀਰਾ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਇੰਜੀਲ ਲਈ ਨਵੀਂ ਫ਼ਤਹਿ ਮਿਲੀ!

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਰ ਅਚੰਭੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ⁷⁷ ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਭੋ ਇਕ ਮਨ ਹੋ ਕੇ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਦਲਾਨ ਵਿਚ ਸਨ।⁷⁸ ਹੋਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹਿਆਉ ਨਾ ਪਿਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰੇ⁷⁹ ਪਰ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿਹਚਾਵਾਨ ਵੀ ਨਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲੇ ਤੀਵੀਆਂ⁸⁰ ਟੋਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਟੋਲੀਆਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ (ਆਇਤਾਂ 12-14)।

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ: (1) ਰਸੂਲਾਂ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕਾਇਮ ਸੀ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ‘ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਿਖਾ ਅਤੇ ਅਚੰਭੇ’ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। (2) ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਏਕਤਾ ਬਣੀ ਰਹੀ। ਉਹ ‘ਸੱਭੋ ਇਕ ਮਨ’ ਸਨ। (3) ਜੋ ਲੋਕ ਸਿਰਫ ਫ਼ਾਇਦੇ ਲਈ⁸¹ ‘ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਆਏ ਹੋਣਗੇ’⁸² ਉਹ ਡਰ ਗਏ।⁸³ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਕਰਨ’ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। (4) ਜੋ ਲੋਕ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਵੀ ਬਣੇ ਸਨ ਉਹ ਵੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰਦੇ ਸਨ। ‘ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦੇ ਸਨ।’ (5) ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫੀਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਨੇ ਸਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਖੜੀ ਕੀਤੀ। ‘ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿਹਚਾਵਾਨ ਵੀ ਨਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲੇ ਤੀਵੀਆਂ ਟੋਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਟੋਲੀਆਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ।’

ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਚਾਲ ਕਾਮਯਾਬ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਫ਼ਾਇਦਾ ਮਿਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਚਾਲ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਜਾਣ ਤੇ ਭਾਰੀ ਸੰਕਟ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ! ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਫੁੱਟ ਪਾਉਣਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਘਟਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਇਕ ਰਹੀ, ਇਹਦੀ ਤਰੀਫ਼ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਧਦੀ ਗਈ! ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਪਾਠ ਵਿਚ ਵੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤਾਂ ਖ਼ਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਸਾਰ

4: 32-5: 14 ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਹਨ: ਖੁਦਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਿਰਸੁਆਰਥ ਬਣੀਏ। ਖੁਦਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਕ ਰਹੀਏ। ਖੁਦਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇਈਏ। ਖੁਦਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰੀਏ। ਖੁਦਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰੀਏ। ਖੁਦਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਪਾਪ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਡਿੱਗ ਸਕਦੇ ਹਾਂ;⁸⁴ ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10: 12)।

ਪਰ ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਓਨਾ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਕੁਝ ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫ਼ੀਰਾ ਨੇ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੰਦੇ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵਡਿਆਈ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ -ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਨ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੁਠ ਬੋਲਿਆ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਅਸਲ 'ਚ ਹੈ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਮੇਰੇ ਇਰਾਦੇ ਕੀ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਇਰਾਦੇ ਕੀ ਹਨ? ਕੀ ਮੈਂ ਉਹਦੀ ਸੇਵਾ ਇਸ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਤ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਯੋਗ ਹੈ? ਜਾਂ ਕੀ ਮੈਂ ਉਹਦੀ ਸੇਵਾ ਇਸ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ 'ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ' ਲਈ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਵਾਂ?

ਜੇ ਜਾਂਚਣ ਤੇ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਹਾਨ ਡਾਕਟਰ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦਾ ਅਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੇ ਹੁਣੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਸਾਨੂੰ ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫ਼ੀਰਾ ਵਾਂਗ ਨਾ ਮਾਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਦੋ ਕਪਟੀਆਂ ਤੇ ਮੌਤ ਆਈ ਸੀ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੁਣ ਅਚਾਨਕ ਸਾਡੇ ਤੇ ਵੀ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਆ ਜਾਣ ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਦੀਆਂ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਤੇ ਲਿਖ ਲਵੋ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, 'ਜਿਉਂਦੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਪੈਣਾ ਭਿਆਨਕ ਗੱਲ ਹੈ' (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10: 31)!

ਸਰਮਨ ਨੋਟਸ

‘ਗਿਵ ਐਂਡ ਟੇਕ’ ਨਾਂ ਨਾਲ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 4:32-37 ਵਿੱਚੋਂ ਰਿਕ ਐਚਲੇ ਨੇ ਇਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਖੁੱਲ੍ਹਦਿਲੀ ਨਾਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਗਏ। ਪਾਠ ਵਿਚ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲੋਕ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ, ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਾਈਆਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਤੋਂ ਨਜ਼ਾਇਜ਼ ਫ਼ਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਲੀਸੀਆ ਤੇ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ।

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਚੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦਿਲਚਸਪ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਪਾਤਰਾਂ ਬਾਰੇ ਲੜੀ ਬਣਾ ਕੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿਓ। ਬਰਨਬਾਸ ਇਕ ਦਿਲਖਿੱਚਵਾਂ ਪਾਤਰ ਹੈ। ਅਪਵਾਦ ਹੈ (ਗਲਾਤੀਆਂ 2:13) ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਕਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਯੋਗ ਪਾਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਹੌਸਲਾ ਅਫ਼ਜ਼ਾਈ ਕਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ (15:36-39 ਵਿਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਹੀ ਲਗਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪੌਲਸ, ਬਰਨਬਾਸ ਆਪਣੇ ਨਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਮੁਤਾਬਕ ਹੀ ‘ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’ ਰਿਹਾ)। ਇਹ ਕੁਝ ਆਇਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਚ ਲਿਆਓ: ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 9:26-28; 11:22, 24-26, 30; 12:25; 14:4, 14; 15:2, 5, 12, 36-41; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:6; ਗਲਾਤੀਆਂ 2:1, 9, 13; ਕੁਲੁਸੀਆਂ 4:10.

ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫ਼ੀਰਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ‘ਪਾਪ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਣਾ ਸਿੱਖਣਾ’ ਤੇ ਇਕ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਸਬਕ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ! (ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਜਾਣ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਸਾਰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ)। ਅਕਾਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ (ਯਹੋਸ਼ੁਆ 7) ਅਤੇ ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫ਼ੀਰਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 5) ਵਿਚ ਸਮਾਨਤਾ ਦੱਸੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਯਾਕੂਬ 1:14, 15 ਵੀ ਲੈ ਲਓ, ਜੋ ਅਕਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਾਟਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਰੀਕੀ ਨਾਲ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ‘ਮੌਤ ਕਲੀਸੀਆ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ!’ ਮੈਂ ਬੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪੈਣ ਨਾਲ ਢੇਰ ਹੁੰਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ: ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕਈ ਵਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਪੁਲਪਟ ਤੇ ਹੀ ਦਮ ਤੋੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਪਰ (ਜਿੱਥੋਂ ਤਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ) ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਮਾਰ ਪੈਂਦਿਆਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਕਦੇ ਵੇਖਾਂਗਾ ਵੀ ਨਹੀਂ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

1 ‘ਪ੍ਰੇਮ ਭੋਜਨਾਂ’ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ‘ਪ੍ਰੇਮ’ ਲਈ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਬਦ *agape* ਦੇ ਬਹੁਵਚਨ ਰੂਪ *agapais* ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ *ਅਗਾਪਾਇਸ* ਦਾ ਸ਼ਬਦੀ ਅਰਥ ‘ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ’ (ਸਿੰਗਿਆ)

ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅਰੰਭਿਕ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਵਿਚ ਲਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੀਤੀ-ਭੋਜਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।² ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:46. ਬਹੁਤ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11 ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਭੋਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਭੋਜ ਦਾ ਵਿਗੜਿਆ ਰੂਪ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭੋਜ ਨੂੰ ਪੁਛੂ ਭੋਜ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਮਤਵਾਲੇਪਨ ਦੇ ਝਗੜੇ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।³ ਜਦ ਮੈਂ ਬੱਚਾ ਸਾਂ ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪਕਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਲ ਮੈਨੂੰ 'ਚੁਣਨ' ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਬਹੁਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ ਸਾਂ! 'ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮੁੰਦਰ ਨੇੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਕ ਦੋ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਵਾਕਫ਼ ਹੋਣ।⁵ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਖੇਡ ਪਸੰਦ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੇ ਨਾਲ 'ਸ਼ਿਪ' ਸ਼ਬਦ ਕਿਵੇਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ: ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ, ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ, ਸਟੁਅਰਡਸ਼ਿਪ, ਆਦਿ।⁶ ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਰੰਭਿਕ ਮਸੀਹੀਆਂ ਵਿਚ ਪਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਏਕਤਾ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:10-13)।⁷ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:46 ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 'ਇਕ ਮਨ' ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਿਖਾਵਟੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਦਿਲੋਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਦੂਜੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਇਕ ਨਹੀਂ ਸਨ (ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫ਼ੀਰਾ, ਅਧਿਆਇ 5)।⁸ 'ਮੰਡਲੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ *plethos* ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿਚ 'ਭੀੜ' ਹੈ।⁹ 'ਉਹਦੀ' ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।¹⁰ ਇਹ ਗੱਲ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ (ਰੋਮੀਆਂ 15:26), ਪਰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੰਜ ਹੀ ਹੋਇਆ।

¹¹ ਆਪਣੀ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਦੋਹਤੀ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰਾ ਯਾਨੀ 'ਮੇਰਾ ਖਿਡੌਣਾ' ਜਾਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਵੇਖਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰਦੀ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, 'ਮੇਲਾ ਹੈ!' ¹² ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:44, 45 ਤੇ ਨੋਟਸ ਵੇਖੋ। ¹³ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 12 ਵਿਚ ਯੂਹੰਨਾ ਮਰਕੁਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਮਰੀਅਮ ਦੇ ਨਾਲ, ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਅਜੇ ਵੀ ਘਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਨੌਕਰ ਸਨ (ਆਇਤਾਂ 12, 13)।¹⁴ ਸਹੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਦੱਸਣਾ ਉਹਦਾ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹਦਾ ਮਕਸਦ ਤਾਂ ਅਰੰਭਿਕ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਿਰਸੁਆਰਥ ਹੋਣ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਸੀ।¹⁵ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਬੁਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਢੰਗ ਵਰਗਾ ਹੀ ਸੀ (ਤੁਲਨਾ ਕੂਚ 36:5-7)।¹⁶ ਇਹ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਸਾਂਝੇ 'ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਫੰਡ' ਦੇ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ।¹⁷ ਮੈਂ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਲੋੜਵੰਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਚੰਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2 ਅਤੇ 4 ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੁਰਬਾਨੀ ਭਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ।¹⁸ 'ਕਿਰਪਾ' ਸ਼ਬਦ *charis* ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਹਦਾ ਅਰਥ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਇਹਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲੂਕਾ 2:52 ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਲੂਕਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅਖ਼ੀਰ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2 ਦੇ ਅਖ਼ੀਰ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਕਈ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ।¹⁹ ਬਰਨਬਾਸ ਦਾ ਜਨਮ ਕੁਪਰੁਸ ਦੇ ਟਾਪੂ ਤੇ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਭੂਮੱਧ ਸਾਗਰ ਦੇ ਉੱਤਰ ਪੂਰਬ ਵਿਚ ਹੈ (ਕੋਈ ਨਕਸ਼ਾ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਵਿਚ ਦੇਖੋ)। ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਸਤਾਅ ਅਤੇ ਆਰਥਕ ਮਜ਼ਬੂਰੀਆਂ ਕਾਰਣ ਐਧਰ ਓਧਰ ਖਿੰਡ ਪੁੰਡ ਗਏ ਸਨ।²⁰ ਭਾਵ ਇਹ ਕਿ ਵਿਕੇ ਹੋਏ ਮਾਲ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮੁੱਲ ਲਿਆਇਆ ਜੋ ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਉਲਟ ਹੈ।

²¹ 'ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉੱਤੇ' ਚੱਲ ਰਹੀ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ: ਬਰਨਬਾਸ ਅਤੇ ਹਨਨੀਆ ਨੇ ਆਪਣਾ ਧਨ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ (4:37; 5:2); ਸਫ਼ੀਰਾ ਪਤਰਸ ਦੇ ਕਦਮਾਂ 'ਚ ਡਿੱਗ ਕੇ ਮਰ ਗਈ (5:10)। 'ਚਰਨਾਂ ਉੱਤੇ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਜਿਵੇਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਪਣੇ ਉਸਤਾਦ ਦੇ 'ਕਦਮਾਂ 'ਚ' ਬੈਠ ਗਏ)।²² 'ਦਾ ਪੁੱਤਰ' ਇਕ ਇਬਰਾਨੀ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਹਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ 'ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ'।²³ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 'ਉਪਦੇਸ਼ ਦਾ ਪੁੱਤਰ' 'ਬਰਨਬਾਸ' ਦਾ ਸਹੀ ਸਹੀ ਅਨੁਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਲੂਕਾ ਨੇ ਉਹੀ ਕਿਹਾ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ।²⁴ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ 'ਉਪਦੇਸ਼' ਦਾ ਅਰਥ 'ਤਸੱਲੀ,' 'ਹਿੰਮਤ,' 'ਦਲੇਰੀ' ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਜੁਲਦੇ ਹਨ।²⁵ ਗਿਣਤੀ 18:20, 21, 24; 35:1-8; ਯਹੋਸ਼ੂਆ 21:4।²⁶ ਟੀਕਾਕਾਰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਲੇਵੀ ਦੇ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਯਾਜਕਾਂ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਸੀ (ਯਿਰਮਿਯਾਹ

1: 1; 32: 6-15)।²⁷ਹਰ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਨਕਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।²⁸ 'ਤਾਂ' ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫ਼ੀਰਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਬਾਕੀ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਲਈ ਹੈ। ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜੋ ਬਰਨਬਾਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।²⁹ ਆਇਤ 3 ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚੀ ਸੀ।³⁰ 'ਕਪਟੀ' ਮਿਸ਼ਰਤ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਬਦਲਵਾਂ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਹਦਾ ਸ਼ਬਦੀ ਅਰਥ ਹੈ, 'ਜੋ ਜਵਾਬ ਘੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।'

³¹ਇਕ ਸਾਥੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕ, ਵਿਕਟਰ ਲਾਇਡ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੌਦੇ ਤੋਂ ਭੌਤਿਕ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ: ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੇਚਣ ਦਾ ਢੋਂਗ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਕਲੀਸੀਆ ਤੋਂ ਮਦਦ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਲਿਖਵਾਉਣਾ ਚਾਹਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।³² ਸਰਵੇ ਆਫ਼ ਐਂਕਟਸਟਿਕ 1 ਵਿਚ ਜਿੰਮੀ ਐਲਨ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਧੋਖਾ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਹਨਨੀਆ ਖੇਤ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਵੀ ਰਕਮ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ, ਜੋ ਉਹਦਾ ਚੰਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਹੋਵੇਗੀ।³³ ਉਹ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਦਲਾਨ ਵਿਚ ਜਨਤਕ ਥਾਂ ਤੇ ਹੈਕਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 5: 12)। ਥਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਹਦਾ ਰਾਹ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸੀ (ਆਇਤ 9)।³⁴ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਤਮਿਕ ਦਾਨ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਹਨਨੀਆ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੇਖ ਕੇ ਦੱਸ ਸਕਿਆ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਹੀ ਹਨਨੀਆ ਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਹਦੇ ਰਾਹੀਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ।³⁵ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਵਿਰੋਧੀ' ਅਤੇ ਇਹ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਲਈ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।³⁶ ਕਦੇ ਕਦੇ, ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਹੈ (ਕਈ ਵਾਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿਚ), 'ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਮੈਥੋਂ ਇਹ ਕਰਵਾਇਆ!' ਇਕ ਗੱਲ ਪੱਲੇ ਬਨ੍ਹ ਲਓ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਾਥੋਂ ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ।³⁷ ਮੈਨੂੰ ਫਿਕਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦ ਮੈਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਪੱਤਰੀਆਂ, ਟੋਵਿਆਂ, ਰਾਸ਼ੀਫ਼ਲਾਂ ਜਾਂ ਭੇਤ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਿਆਂ 'ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ' ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਜਿੰਨਾ ਦੂਰ ਰਹਿ ਸਕੋ, ਰਹੋ।³⁸ ਸ਼ਬਦਲੇਪ ਇਕ ਅਲੰਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।³⁹ ਪਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਆਇਤ 3 ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਨਨੀਆਹ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਬੁਨ ਬੋਲਿਆ ਅਤੇ ਆਇਤ 4 ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹਨੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਬੁਨ ਬੋਲਿਆ ਸੀ। ਅਰੰਭਿਕ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਸੀ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਹੀ ਸੀ।⁴⁰ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦ ਤਕ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਦ ਤਕ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਖੁਦਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਹੁਕਮ ਤੋੜ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਕਲੀਫ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ।

⁴¹ ਇਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਾਵਨਾ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਇਜ਼ਹਾਰਾਂ ਦਾ ਇਕੱਠ ਹੈ।⁴² ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫ਼ੀਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਲਈ ਪਤਰਸ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਖੁਦਾ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਤਰਸ ਤੇ ਕਤਲ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ।⁴³ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ, ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ 'ਪ੍ਰਾਣ ਛੱਡਣ' ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿਚਕਾਰੀ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ 'ਆਤਮਾ ਸੌਂਪਣਾ' ਆਖਦੇ ਹਨ।⁴⁴ ਇਸ ਨਾਲ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਹੋਰ ਇੱਜ਼ਤ ਵਧ ਗਈ। (ਇਹ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 5: 13 ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ) ⁴⁵ ਜੇ ਲੋਕ ਪਤਰਸ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਖੁਦਾ ਤੇ ਗਲਤ ਵਿਹਾਰ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹਨਨੀਆ ਨੂੰ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੌਬਾ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ (ਜਿਵੇਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਲੂਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ) ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉੱਥੋਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਰਣਨ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਸਾਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿਚ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੀ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਜੇ ਹਨਨੀਆ ਨੂੰ ਤੌਬਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਖੁਦਾ ਉਹਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤੌਬਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਬਲ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 6: 4-6)। 'ਜਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਅਲੋਚਨਾ ਕਰਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਹ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।'⁴⁶ ਖੁਦਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਤਾਂ 'ਕੁਦਰਤੀ' ਤਰੀਕਾ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਖੁਦਾ ਨੇ ਹੈਰੋਦੇਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਕੀੜਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫ਼ੀਰਾ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ 'ਦਿਲ ਦੇ ਦੌਰੇ' ਦੀ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।⁴⁷ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਾਪ ਦੇ ਜ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। (ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੇਕਾਰ ਅੰਗ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਕੌਂਸਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਗਿਲਟੀ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦਾ ਮਾਸ ਵੀ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।)⁴⁸ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਜਵਾਨ ਕੌਣ ਸਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਉਹ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਗੁਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਕਿਸੇ ਦੱਦ ਤਕ ਇਹ 'ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ' ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। 'ਜੁਆਨ' ਸ਼ਬਦ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਯਾਦ

ਦੁਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਕੰਮ ਹਨ ਜੋ ਬੁੱਢਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਜੁਆਨ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ, ਭਾਰ ਚੁੱਕਣਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਗੋਡਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ)। ਖੁਦਾ ਨੇ ਹਰ ਉਮਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਾਸਤੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।⁴⁹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਇਹਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਉਹਨੂੰ ਲਪੇਟਿਆ।' ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਕਢਨ ਵਿਚ ਲਪੇਟਣ ਲਈ 'ਉਹਨੂੰ ਕਢਨਾਇਆ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਦੀ ਛੇਤੀ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਿਆਰੀ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਦੀ ਰਵਾਇਤ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਇਕ ਕੱਪੜੇ ਜਾਂ ਬਕਸੇ ਵਿਚ ਲਪੇਟਦੇ/ਢੱਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਢਨਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗੇ, ਜਦ ਤਕ ਪਤਰਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਸਫ਼ੀਰਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।⁵⁰ ਉਸ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿਚ, ਜਨਾਜ਼ੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਮਾਰੋਹ ਸ਼ਾਇਦ ਅੱਜ ਦੇ ਕਈ ਥਾਂਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।

⁵¹ ਨਦਾਬ ਅਤੇ ਅਬੀਹੂ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਸੋਗ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਨਾਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਸੀ! ⁵² ਹੋਰ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਆ ਕੇ ਵਡਿਆਈ ਪਾਵੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਹਦੀ ਪਤਨੀ ਬਚੀ ਹੋਈ ਤਾਰੀਫ਼ ਪਾਵੇ। ਪਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲੜੀ ਵਿਚ ਵੱਧ ਸਮਾਨਤਾ ਲਗਦੀ ਹੈ।⁵³ ਮਨ੍ਹਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਅੱਖਾ ਹੈ ਕਿ ਗਲ ਸਫ਼ੀਰਾ ਦੇ ਕੰਨੀ ਪਈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।⁵⁴ ਜੇ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਇਹ ਅਜੀਬ ਸੀ! ਇਹ ਜਾਣਦਿਆਂ ਕਿ ਲੋਕ ਗੱਪਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, 'ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮੋਅਜਜ਼ਾ ਹੈ!' ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਲੋਚਕ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਇਸ ਭਾਗ ਨੂੰ 'ਨਾਮੁਮਕਿਨ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲੋਂ ਉਸ ਇਕ ਜ਼ਿੰਦਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ! ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਖ਼ੀਰ ਵਿਚ ਬੋਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਇਤ 5 ਵਿਚ 'ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੁਣਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ' ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।⁵⁵ ਜੇ ਪਤਰਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਬੇਹਤਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰੇਮ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਉੱਤਮ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰੀਏ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13:7)। ਜਾਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਕਿ 'ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫਸਾਇਆ' ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਹੈ।⁵⁶ 'ਉਹਨੂੰ ਆਖਿਆ' ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੂਕਾ ਫੇਰ ਇਹ ਦੱਸਦਿਆਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ, ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਬਿਓਰੇ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ।⁵⁷ ਸਫ਼ੀਰਾ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਕਿ 'ਤੁਸਾਂ ਉਹ ਖੇਤ ... ਵੇਚਿਆ' ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਹਨਨੀਆ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਫ਼ੀਰਾ ਦੀ ਸੀ।⁵⁸ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਨੀ ਕੀਮਤ ਪਤਰਸ ਨੇ ਬੋਲੀ ਉਹਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹਨਨੀਆ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨੇ ਓਨੇ ਵਿਚ ਹੀ ਵੇਚੀ ਸੀ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤਰਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਵੇਚ ਮੁੱਲ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨੇ (ਸਫ਼ੀਰਾ ਨੇ) ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਸੀ-ਯਾਨੀ ਉਹਨੇ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹਨੇ ਇਹਦੇ ਲਈ ਤੌਬਾ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।⁵⁹ ਯੂਨਾਨੀ ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਏ ਸ਼ਬਦ 'ਪਰਤਾਉਣ' ਦਾ ਅਰਥ 'ਪਰਖਣਾ' ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।⁶⁰ ਇਹ ਗਲਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਏਕਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ (ਆਮੋਸ 3:3), ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਤੇ ਏਕਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਏਕਤਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 17:20-23), ਪਰ ਖੁਦਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਬਹੁਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਤੁਲਨਾ ਮੱਤੀ 10:34)।

⁶¹ ਜਦ ਕਿਸੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ 'ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼' ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।⁶² ਬਰਟਨ ਕਾਫ਼ਮੈਨ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸੌਦਾ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹੋਵੇ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਖ਼ੀਰ ਵਿਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰੀ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ (ਗਿਣਤੀ 32:23)।⁶³ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਜਾਣੇ ਪਛਾਣੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਹਤ ਸੁਣੀ ਜਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ। ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ ਤੇ ਕਰੀਬ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗਾ ਸੀ।⁶⁴ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪੈਣ ਲਈ ਐਨਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਟੀਕਾਕਾਰ ਉਸ 'ਦੋਹਰੇ ਸਦਮੇ' ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਫ਼ੀਰਾ ਨੂੰ ਹੋਇਆ। ਪਰ ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫ਼ੀਰਾ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਕੁਦਰਤੀ ਦਿਲ ਦੇ ਦੌਰੇ ਦੇ ਖ਼ਾਸ ਲੱਛਣ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ 'ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ' ਹੀ ਪਿਆ, ਪਰ ਇਸ

ਵਿਚ ਵੀ ਖੁਦਾ ਦਾ ਹੱਥ ਸੀ।⁶⁵ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਸਮੇਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਾਲ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।⁶⁶ ਇਹ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਆਇਤ 5 ਵਿਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ-ਫੇਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿ ਜੇ ਸਫ਼ੀਰਾ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਉਹ ਖੁਦਾ ਦਾ ਨਿਆਂ ਸੀ (ਆਇਤ 5 ਤੇ ਨੋਟਸ ਵੇਖੋ)।⁶⁷ KJV ਵਿਚ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:47 ਵਿਚ 'ਕਲੀਸੀਆ' ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਭਰੋਸੇ ਯੋਗ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਆਇਤ ਵਿਚ *ਏਕਲੇਸੀਆ* ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:47 ਤੇ ਨੋਟਸ ਵੇਖੋ)। 'ਕਲੀਸੀਆ' ਸ਼ਬਦ ਲਈ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 5:11 ਪਹਿਲਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।⁶⁸ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਲਗਭਗ 23 ਇਸਤੇਮਾਲ ਹਨ।⁶⁹ ਏਕ (ਬਾਹਰ) + ਕੋਲੀਓ (ਸੱਦਾ)। ਸਪਤਤੀ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿਚ ਵਰਤਣ ਕਰਕੇ *ਏਕਲੇਸੀਆ* ਦੇ ਇਸ ਮੂਲ ਅਰਥ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲੋਕ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮੂਲ ਅਰਥ ਇਹੀ ਹੈ।⁷⁰ ਅਰਥਾਵਲੀ ਵਿਚ ਵੇਖੋ 'ਕਲੀਸੀਆ'।

⁷¹ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਕ ਵਾਰ 'ਉਜਾੜ (ਇਸਰਾਏਲ) ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ' ਲਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 7:38)।⁷² 'ਕਲੀਸੀਆ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਅਰਥ 'ਮੰਡਲੀ' ਲਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਮਸੀਹੀ ਸਭਾ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 14:23)।⁷³ ਮਲਾਕੀ ਨਬੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ 'ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣਾ' ਕਿਹਾ ਹੈ (ਮਲਾਕੀ 3:8)।⁷⁴ ਕੁਝ ਪਾਠਾਂ ਕਾਰਣ ਸਰੀਰਕ ਮੌਤ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ (ਕਤਲ, ਸਰੀਰਕ ਪਾਪ ਆਦਿ), ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਉਦੋਂ ਤਕ ਨਹੀਂ ਦਿਸਣਗੇ ਜਦ ਤਕ ਨਿਆਂ ਦਾ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।⁷⁵ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਾਲਿਸਵਿਲੋ, ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਐਲਡਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਆਇਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ-ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।⁷⁶ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:5, 7, 9, 11, 13; 2 ਥੱਸਲੋਨੀਕੀਆਂ 3:6।⁷⁷ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਅੱਗੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਅਚੰਭੇ ਕੰਮ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਏ. ਸੀ. ਹਾਰਵੇ ਸਹੀ ਸੀ ਜਦ ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਇਖਤਿਆਰ ਨੂੰ ... ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੋਅਜਜ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਬੜੀ ਤਾਕਤ ਮਿਲੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ।'⁷⁸ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਯਹੂਸਲਮ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜਮ੍ਹਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸਾਂਝਾ ਥਾਂ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 3:11 ਵੀ ਵੇਖੋ)।⁷⁹ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਅਪਸ ਵਿਚ ਉਲਝਦੀਆਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਟੀਕਾਕਾਰ ਇਸ ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ 'ਹੋਰਨਾਂ' ਸ਼ਬਦ ਕਿਹਦੇ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਪਰ ਆਇਤ ਦੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ: ਭਾਵੇਂ ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫ਼ੀਰਾ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਕੁਝ ਲੋਕ ਘਬਰਾ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਮਦਦ ਹੀ ਮਿਲੀ।⁸⁰ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਸਪਸ਼ਟ ਵਰਣਨ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰਾਂ ਵੀ ਮਸੀਹੀ ਬਣੀਆਂ-ਭਾਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਅੰਤਰਾਂ ਮਸੀਹੀ ਸਨ। (ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਪ੍ਰੇਮ ਭੋਜਨਾਂ ਵਿਚ ਖਾਣਾ ਹੋਰ ਕੌਣ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ?) ਅਸੀਂ ਇਕ ਅੰਤਰ ਦੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੜ੍ਹ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ (ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇਕ ਚੰਗੀ ਮਿਸਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ)।

⁸¹ ਇਹ ਇਕ ਅਜਮਾਇਸ਼ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਅੱਜ ਵੀ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੇ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, 'ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਰਲਣ' ਦੀ ਅਜਮਾਇਸ਼ ਵਿਚ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।⁸² 'ਰਲਣ' 'ਸੰਗਠਿਤ' ਦਾ ਸ਼ਬਦੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ 'ਚਲਦੀ ਗੱਡੀ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹਨ' ਦੇ ਭਾਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ 'ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਲਹਿਰ ਵਿਚ ਰਲਣਾ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।⁸³ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ 'ਹੋਰਨਾਂ' ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਰਸੂਲਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰੀ ਰੱਖਣ ਲੱਗ ਪਏ ਸਨ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 'ਹੋਰਨਾਂ' ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਰ ਮੈਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।⁸⁴ ਟੀਕਾਕਾਰ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਕਿ 'ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫ਼ੀਰਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਸੀਹੀ ਹੈ ਵੀ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ' ਅਤੇ 'ਉਹ ਬਚਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।' ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਹਨਨੀਆ ਅਤੇ ਸਫ਼ੀਰਾ ਅਸਲ 'ਚ ਮਸੀਹੀ ਜਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਣ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:9-11)। ਫਿਰ, ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਤੋੜਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਸੇ ਲਿਖਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਾਅਦ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕੁਝ ਉਮੀਦ ਰਹਿਣ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਅਹਿਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 'ਨਿਆਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਹੱਥ ਹੈ।'